

РЕШЕНИЕ

№ 37778

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **9729** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3, вр. чл. 75 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. А. Х. срещу Решение № 4574/26.08.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като е общоизвестно, че в С. се води гражданска война. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени административния акт.

Ответникът – председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

До председателя на ДАБ е подадена молба рег. № ПМЗ-В-221/28.10.2024 г. от жалбоподателя Х. А. Х., [дата на раждане], гражданин на С., пол – мъжки, по вероизповедание – мюсюлманин - сунит, арабин по народност, семейно положение –женен, с която е поискана международна закрила. Личните данни на кандидата са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗУБ, тъй като не е представил документ, удостоверяващ неговата самоличност.

Издадено е решение № 131/28.10.2024 г. на началника на отдел „ПМЗ - кв. В.“, с което е настанен жалбоподателят в Приемателен център – [населено място], отдел „ПМЗ - кв. В.“.

Жалбоподателят е уведомен за насрочено интервю на 04.11.2024 г. от 09:00 ч., видно от покана рег. № УП17153/28.10.2024 г., подписана от него и преводач. С приложения констативен протокол

рег. № УП7153/04.11.2024 г. е констатирано невявяването на жалбоподателя за провеждане на насроченото интервю.

С докладна записка от 15.11.2024 г. се дава информация, че на 13.11.2025 г. жалбоподателят самоволно е напуснал общежитието и оттогава е в неизвестност. Последвало е издаване на решение № 13356/19.12.2024 г. на заместник – председателя на ДАБ, с което е прекратено производството за предоставяне на международна закрила на Х. А. Х..

Подадено е заявление рег. № УП7153/15.05.2025 г., с което е поискано възобновяване на производството по международна закрила и да бъде продължено. Според чл. 77, ал. 2 ЗУБ производството за предоставяне на международна закрила се счита за възобновено, ако чужденецът се яви в рамките на 9 месеца от прекратяването и пожелае закрилата да бъде разгледана. В случая молбата от 15.05.2025 г. е в този срок, поради което производството пред органа се счита за възобновено.

С жалбоподателя е проведено интервю, за което е съставен протокол от 15.05.2025 г., подписани от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведеното интервю жалбоподателят, е посочил, че е напуснал С., защото там не може да се живее, няма нормални условия за живот и прехрана, както и защото има война. Иска да се установи в държава, в която може да работи, за да осигури прехраната на семейството си.

Налична е справка вх. № МД-02-373/ 03.07.2025 г. за общото положение и политическа и икономическа обстановка в С..

С писмо на Д. не се възразява за предоставяне на международна закрила.

Със становище на експерт в отдел „ПМЗ - кв. В.“ е предложено на органа да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

Последвало е издаване на оспореното Решение № 4574/26.08.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на Х. А. Х. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният орган е приел, че не са налице предпоставките на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, като допълнително е приел, че молбата е мотивирана основно от проблеми от финансов характер и трудно преживяване.

В съдебно заседание е приета справка вх. № МД-02-528/31.09.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“, за актуалната политическа и икономическа обстановка в С..

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 02.09. 2025 г., а жалбата е депозирана на 12.09. 2025 г., което е в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 ЗУБ.

Спазени са изискванията за форма на административния акт. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му.

Не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на оспореното решение.

Липсва нарушение на материалния закон.

Преценявайки основателността на молбата, с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение, председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице

материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в С. поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които жалбоподателят е напуснал С. са от финансово естество и се основават най-вече на това, че в страната няма нормални условия за живот. По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено. В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживееене по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживееене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в С. се съдържа в справка вх. № МД-02-373/ 03.07.2025 г., както и в представената в съдебното заседание справка вх. № МД-02-528/31.09.2025 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Според справките, положението в С. започва да се нормализира след падането на режима на Б. А.. Властта е поета от групировката „Х. Т. ал Ш.“, която сформира временно правителство.

Действително, съществува несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, но е налице и голям брой на доброволно завръщащи се сирийци. Според данни от ВКБООН, към 08.05.2025 г. за последните 5 месеца почти 500 000 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни.

Видно от тези справки, макар и да са налице проблеми със спазване на човешките права, страната бавно се съвзема. Налице са признаци за умерено икономическо развитие, но е проблем намаляваща хуманитарна помощ. Въпреки това, не може да се приеме, че С. е обхваната от хаос и е налице въоръжен конфликт.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя става ясно, че същият не е имал проблеми в страната си на произход, като не твърди да е заплашван и да е имал проблеми с властите. Не се твърди от жалбоподателя да е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. Същият е работил в строителството, не е членувал в политическа партия и въоръжена групировка. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в С. и липсата на тежки и лични заплахи по

отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут. Освен това същият не попада в някоя уязвима група, като държавен служител или представител на предишната власт, за да съществува основателен страх от преследване при завръщането му в С.. В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Съдът намира, че желанието на чужденеца е било преди всичко да стигне до Европа, като проблемите, за които споменава са чисто финансови, поради което се касае за икономически причини за напускане на страната на произход, което обаче е извън приложното поле на ЗУБ.

Горното налага извод за законосъобразност на административния акт, поради което оспорването следва да се отхвърли като неоснователно.
Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. Х., [дата на раждане] , гражданин на С., срещу Решение № 4574/26.08.2025 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: